

معرفی انواع روسازی‌ها و مقایسه آنها از بعد فنی، اقتصادی و زیست محیطی

مهدی سلیمی^{۱*}، آرمین رحیمی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی مجتمع آموزش عالی اسفراین

۲- کارشناسی ارشد ژئوتکنیک دانشگاه سمنان، مدرس دانشگاه

Mahdisalimi44@yahoo.com

Armin.Rahimi@gmail.com

چکیده

با توجه به وجود منابع نفتی و در نتیجه قیر فراوان در ایران، روسازی آسفالتی را می‌توان به عنوان روسازی غالب معرفی نمود به گونه‌ای که حتی اجازه فکر کردن به سایر روسازی‌ها از جمله روسازی بتنی را از طراحان سلب نموده است. امروزه بر خلاف گذشته که هزینه به عنوان مهمترین عامل تصمیم‌گیری مطرح بوده است، این پارامتر به تنهایی نمی‌تواند منجر به تصمیم‌گیری شود بلکه با توجه به اصل توسعه پایدار، مسائل اقتصادی، مسائل زیست محیطی و موارد اجتماعی هر سه باید در کنار یکدیگر بررسی شده و تصمیم‌گیری بر اساس همه آنها صورت‌پذیرد. از این رو بررسی رویه‌های بتنی و آسفالتی با توجه به پارامترهای مطرح شده در توسعه پایدار امری ضروری می‌باشد. با توجه به بررسی‌های صورت‌گرفته و جمع بندی مطالعات پیشین، می‌توان گفت که در انتخاب نوع روسازی، روسازی بتنی راه‌حل مناسب‌تری است. بعلاوه برای جاده‌های موقتی از نوع راه شنی جهت عبور ترافیک در حین ساخت، روسازی آسفالتی ممکن است راه حل ارزان‌تری باشد. همچنین برای مناطق صنعتی و محلهایی که احتمال پاشیدن روغن و جریان آب وجود دارد، روسازی بتنی مناسب‌تر از روسازی آسفالتی ارزیابی می‌شود.

کلمات کلیدی: روسازی راه، روسازی بتنی، روسازی آسفالتی، آنالیز اقتصادی، عملکرد روسازی‌ها

۱- مقدمه :

امروزه میزان تولید و مصرف به علت خواص و ویژگی‌های ممتاز نظیر دوام، مقاومت و در دسترس بودن مصالح آن یکی از پر مصرف‌ترین مصالح عمرانی روی کره زمین به شمار می‌رود که میزان تولید آن در جهان بالغ بر ۳٫۸ میلیارد مترمکعب در سال تخمین زده شده است. در ایران به دلیل دارا بودن منابع نفتی زیاد، بیشتر از روسازی‌های آسفالتی استفاده گردیده است، حال آنکه این روسازی‌ها تعمیر و نگهداری زیادی را می‌طلبند و کمتر از روسازی‌های بتنی استفاده شده است؛ با اینکه عمر بیشتر و هزینه نگهداری بسیار پایین‌تری دارند. افزایش دور از انتظار قیمت نفت در بازارهای جهانی و قیمت قیر در داخل کشور در اثر حذف بارانه‌ها و کیفیت بسیار پایین قیر تولیدی در ایران به واسطه فرسوده بودن